

lisme at udstemme denne Anmærkning, naar man er enig i selve Sagen.

Det næste Forslag angaar et Kursus i Danmarks Statsret og Statsforvaltningsret, en Bevilling paa 2,000 Kr., der ikke skal anvendes til Lønning af en Lærer, saaledes som den ærede Ordfører mente, men anvendes paa sædvanlig Maade som alle øvrige Kursusbevillinger, dels til Stipendier og dels til Lærertilønninger. Denne Bevilling er meget ønskelig. Allerede nu for Tiden have vi Undervisning i disse Fag ved det laarige Kursus, som Staten har oprettet, og Forstanderen for Statens Lærerkursus har bedt om, at denne Undervisning ogsaa maa udstrækkes til de korte Kursus. Det er min Overbevisning, at Bevillingen vilde gøre megen Nytte. Højskolelærerne faa jo i deres Uddannelsesetid ikke nogen Undervisning om vort Lands Retsinstitutioner eller Statsret og Forvaltningsforhold, men dette bør dog være en Del af Undervisningen i Skolen, en Del af Undervisningen i Danmarkshistorien. Det synes mig ikke rigtigt og rimeligt, at man i Skolen giver Undervisning om Retsforholdene i Israel og det græske og romerske Folk, men ikke om det danske Folks Retsforhold. Der er derfor, navnlig da Skolelærerne ikke faa en saadan Undervisning i deres Uddannelsesetid, meget god Grund til at imødekomme Forstanderen for Statens Lærerkursus i hans Ansøgning om denne Bevilling paa 2,000 Kr., og det forundrede mig oprigtigt talt ikke saa lidt, da jeg saa, at Flertallet i Finansudvalget modsatte sig en saadan velbegrundet Bevilling. Den ærede Ordfører siger: Lærerne kunne jo selv søge Uddannelse i disse Fag. Ja, det kan man sige om alle mulige Fag, det kan man ogsaa sige om Fysik og Naturhistorie og Dansk, kort sagt alle de Fag, vi have paa Statens Lærerkursus, det ene Fag er ikke synderlig vanskeligere end det andet, og der er Lærebøger udgivet i samtlige Fag, saa Lærerne kunne, som den ærede Ordfører siger, selv søge Undervisning deri. Men det har ikke tidligere været Rigsdagens Betragtning. Baa de Folketinget og Landstinget have tidligere ment, at det var en god Ting; at man oprettede disse Kursus, og vi ere i Virkeligheden naaede saa vidt, at vore Nabolande lægge meget Mærke til disse Kursus, deres Lærere søge her til Landet for at stifte Bekendtskab med dem, og i vore Nabolande roser man os, fordi vi have oprettet og begyndt derpaa. Naar man nu her tilkendegiver, at man vil indskrænke dem, i alt Fald ikke gaa med til en na-

turlig Udvikling af disse Kursus, saa betegner det i Virkeligheden for Rigsdagens Vedkommende et helt nyt Standpunkt.

Det 5te Ændringsforslag angaar ligeledes en lille Bevilling paa 2,000 Kr. til Rejseunderstøttelser til Lærere og Lærerinder i Folkeskolen. Om denne Kontos Titel paa Finansloven skal jeg sige, at der er maaske noget mindre korrekt ved Titlen, thi denne Bevilling, som paa Finansloven har staaet opført med 8,000 Kr., anvendes ikke alene direkte til Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, men ogsaa til Lærere ved Seminarierne, til Lærere ved Abnormanstalterne og ved Højskolerne. De 8,000 Kr. fordeles saaledes, at 3,000 Kr. gaa til Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen, 2,000 Kr. til Lærere ved Seminarier; Abnormanstalter og Statens Lærerkursus og 3,000 Kr. til Lærere ved Højskolerne. Nu kom der et Andragende til mig fra Danmarks Lærerforening om yderligere Bevilling til Rejseunderstøttelser. Jeg er i og for sig ikke nogen saa stor Tilhænger af Bevillinger til Rejseunderstøttelser, og det har jeg udtalt tidligere ikke alene i det andet Ting, men ogsaa her til Finansudvalget, men naar man giver 17,000 Kr. til Rejseunderstøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere, 8,000 Kr. til Lærere ved de lærde Skoler og Realskolerne, 2,500 Kr. til Lærerne ved polyteknisk Lærestanstalt og, saa vidt jeg ved, ogsaa Rejseunderstøttelser til Landbohøjskolen, saa finder jeg det i og for sig rimeligt, at man her, hvor det drejer sig om et saa stort Antal Mænd og Kvinder, kunde gaa til en mindre Forhøjelse. Nu forelaa der, som sagt, for mig et Andragende fra Danmarks Lærerforening om en Forhøjelse af denne Konto, Bestyrelsen havde Foretræde hos mig og anbefalede meget, at jeg skulde stille et saadant Forslag, og jeg stillede saa et Forslag, ikke om 3,000 Kr., som man havde ansøgt om, men om 2,000 Kr., hvoraf 1,500 Kr. skulde anvendes til Rejseunderstøttelser til Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, og 500 Kr. til Seminarierlærere; det har nemlig vist sig, at den Sum, der er anvist til Rejseunderstøttelser til Seminarierlærere, har været lovlige lille i tidligere Aar. Det hele, der af disse 2,000 Kr. skulde gaa til Folkeskolens Lærere og Lærerinder, er altsaa 1,500 Kr. Nu sagde den ærede Ordfører vel, at det kunde de ikke have synderligt ud af. Folkeskolens Lærere skulde i og for sig ikke undervise i Sprog, og selv om de skulde det, kunde de ikke have synderligt ud af at faa en saadan mindre Bevilling til Rejser i Ud-